

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 664

din 13 septembrie 2011

Prin Hotărârea nr. 432/26.05.2011, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, urmare a sesizării formulate de Uniunea Națională a Notarilor Publici, a dispus efectuarea de verificări la toate instanțele privind evaluarea modului în care se face aplicarea dispozițiilor art. 3¹ alin. 1 și 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, prin raportarea valorii declarate la valoarea minimă stabilită de Camera Notarilor Publici, aplicarea dispozițiilor art. 77¹ alin. 1 și 3 din Codul fiscal și art. 151⁶ din H.G. nr. 44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, respectarea de către instanțe a dispozițiilor art. 54 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996.

Prin aceeași hotărâre au fost stabilite obiectivele controlului, acestea vizând practica de la nivelul curților de apel și al instanțelor arondate în legătură cu: modul în care se face, la nivelul fiecărei instanțe, aplicarea dispozițiilor art. 3¹ din Legea nr. 146/1997 alin 1 și 2 și raportarea valorii declarate de părți la valoarea minimă stabilită de camera notarilor publici; modul în care se urmărește, la nivelul fiecărei instanțe, aplicarea dispozițiilor art. 77 ¹ alin.6, prin raportare la alin. 1 și 3 Cod fiscal și art.151⁶ din H.G. 44/2004, privind Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, respectiv comunicarea în 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârilor care au ca efect transferul dreptului de proprietate sau desmembrăminte ale acestuia, urmare a unor acte

între vii sau prin moștenire; modalitatea în care este asigurată, la nivelul fiecărei instanțe, comunicarea în termen de 3 zile a hotărârii irevocabile constitutivă sau declarativă a unui drept real imobiliar, biroului de carte funciară, respectiv de transcriere a litigiului privitor la acțiunea în anulare a actului juridic supus judecării, potrivit art. 54 din Legea nr. 7/1996 și întocmirea unor evidențe specifice la nivelul instanțelor pentru urmărirea efectuării acestor comunicări, cu indicarea datelor inserate în acesta și a modului de completare.

Analizând Raportul de control nr. 895/IJ/734/SIJ/2011 al Inspecției judiciare, Secția pentru judecători reține următoarele:

În ceea ce privește modul în care se face aplicarea dispozițiilor art. 3¹ alin. 1 și 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru prin raportarea valorii declarate la valoarea minimă stabilită de Camera Notarilor Publici, Secția pentru judecători constată că există o practică extrem de diferită la nivelul instanțelor din țară în ceea ce privește cererile privind pronunțarea unor hotărâri care țin loc de act de înstrăinare a unor imobile, dar și în cazul cererilor în materie succesorală.

Astfel, cele mai multe dintre instanțele judecătorești au menționat că procedează la calcularea taxei de timbru prin raportare la valoarea imobilului declarată de părți. Dacă această valoare este inferioară valorii orientative stabilită prin expertiza efectuată de camera notarilor publici, cuantumul taxei de timbru se stabilește ținându-se cont de această din urmă valoare.

Alte instanțe însă, deși aplică, în principiu, aceeași regulă, în măsura în care în cauză a fost efectuată o expertiză pentru evaluarea obiectului cererii, recalculează taxa de timbru la valoarea astfel stabilită.

O serie de instanțe calculează taxa de timbru prin raportare la valoarea declarată de parte și, numai atunci când această valoare este apreciată ca derizorie sau este contestată, se ia în calcul valoarea expertizei întocmită de camera notarilor publici, iar, în ipoteza în care această din urmă valoare este contestată, se procedează la efectuarea unei expertize judiciare pentru determinarea valorii de circulație, apreciindu-se aplicabile dispozițiile art. 5 alin. 2 din Ordinul nr. 760/1999.

O altă situație este cea a instanțelor care aplică dispozițiile art. 5 din Ordinul nr. 760/1999, taxa judiciară de timbru calculându-se la valoarea indicată de parte și numai în condițiile în care această valoare este apreciată ca fiind derizorie, se procedează la efectuarea unei expertize.

O altă practică identificată este aceea a stabilirii în sarcina părții a obligației de a evalua provizoriu obiectul cererii și a timbra corespunzător, iar în cursul procesului se dispune efectuarea unei expertize, întrucât se apreciază că astfel de cauze nu se pot soluționa fără întocmirea unei expertize de specialitate.

În aceste condiții, se fixează ca obiectiv al expertizei și stabilirea valorii de circulație, taxa judiciară de timbru recalculându-se la valoarea astfel stabilită. S-a considerat că aceasta este valoarea la care trebuie să se timbreze, valorile stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici fiind orientative.

Secția reține și împrejurarea că o anumită instanță utilizează și valoarea de impunere, atunci când în cauză nu este necesară efectuarea unei expertize.

Alte instanțe calculează taxa judiciară de timbru aferentă cererilor prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile prin raportare la valoarea menționată în antecontractul de vânzare cumpărare.

Alte două instanțe calculează valoarea taxei de timbru prin raportare la valoarea declarată de parte și, dacă această valoare este derizorie, se ia în considerare valoarea de impunere. În măsura în care această valoare este contestată de partea adversă, se dispune efectuarea unei expertize.

O ultimă categorie de instanțe calculează taxa de timbru exclusiv prin raportare la valoarea declarată de parte.

Referitor la aplicarea dispozițiilor art. 77¹ alin. 1 și 3 din Codul fiscal și art. 151⁶ din H.G. nr. 44/2004, Secția pentru judecatori reține că dispozițiile legale în materie prevăd obligația instanțelor judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile privind transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia în condițiile art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal, de a comunica organului fiscal competent hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii.

Verificările efectuate au relevat faptul că majoritatea instanțelor respectă prevederile enunțate mai sus, comunicând către organele fiscale competente hotărârile judecătorești definitive și irevocabile care vizează transferul dreptului de proprietate sau al

dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii ori cu titlul de moștenire, cu privire la construcții și terenuri, în interiorul termenului legal de 30 de zile.

Unele instanțe au precizat, însă, că acest termen este uneori depășit, avându-se în vedere volumul mare de activitate ori deficitul de personal auxiliar, ce face imposibilă desemnarea unui grefier care să îndeplinească exclusiv aceste atribuții.

Există și instanțe care nu au făcut aplicarea prevederilor menționate, unele dintre acestea precizând că au luat măsuri pentru remedierea acestor deficiențe, fie în sensul comunicării acestor hotărâri în viitor, fie pentru identificarea hotărârilor rămase irevocabile pronunțate în perioada anterioară și comunicarea acestora către organele fiscale competente.

De asemenea, Secția reține precizările instanțelor privind imposibilitatea a se respecta termenul de 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii în cazul în care se declară căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești care se referă la transferul drepturilor de proprietate prin acte juridice între vii ori prin moștenire, avându-se în vedere faptul că pentru hotărârile judecătorești pronunțate în această materie termenul de redactare prevăzut de dispozițiile legale este de 30 de zile, iar restituirea dosarului și întocmirea documentației necesare în vederea comunicării este ulterioară redactării.

În acest sens, toate instanțe au precizat că, în cazul declarării căilor de atac, comunicarea hotărârilor irevocabile către organele fiscale competente se face de către prima instanță, după restituirea dosarelor de la instanțele de control judiciar.

Secția pentru judecatori constată faptul că dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești nu prevăd o procedură de comunicare a copiei dispozitivului unor astfel de hotărâri ori a unui extras, similară procedurii punerii în executare a hotărârilor penale prevăzută de dispozițiile art. 122 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, iar pe de altă parte dispozițiile art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal se referă la comunicarea hotărârilor judecătorești, iar nu doar a dispozitivului acestora, fapt ce presupune ca operațiunea de comunicare să fie îndeplinită după redactarea hotărârii judecătorești în conformitate cu prevederile art. 261 Cod procedură civilă.

Secția pentru judecători apreciază că cele două dispoziții legale nu se corelează în cazul rămânerii irevocabile a acestor hotărâri după soluționarea căilor de atac, nefiind posibilă în toate cazurile comunicarea către organul fiscal competent în termen de 30 de zile de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Instanțele au precizat că, în această situație, comunicarea hotărârilor judecătorești irevocabile către organul fiscal competent se face în termen de 30 de zile de la data restituirii dosarelor de la instanțele de control judiciar.

În vederea respectării prevederilor art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal, de regulă, instanțele au desemnat o persoană cu atribuții de comunicare a hotărârilor judecătorești irevocabile ce intră sub incidența prevederilor menționate, aceasta fiind un grefier arhivar, un grefier registrator, ori grefierul delegat la compartimentul executări civile. La unele instanțe aceste atribuții au fost stabilite în sarcina grefierilor de ședință sau a grefierului șef al instanței ori al secției.

La majoritatea instanțelor s-au înființat evidențe speciale în vederea urmăririi modului în care se efectuează comunicarea hotărârilor judecătorești către organele fiscale competente, ori s-a creat un sistem propriu menit să asigure identificarea și verificarea cu ușurință a dosarelor în care se pronunță hotărâri ce intră sub incidența prevederilor art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal, constând în depozitarea separată a acestor dosare în arhiva instanței până la momentul rămânerii irevocabile a hotărârii, ori păstrarea acestora de către grefierul desemnat a efectua comunicările, iar în cazul dosarelor restituite din căile de atac s-a stabilit, de regulă, un circuit care să asigure identificarea dosarelor în vederea efectuării comunicărilor.

Dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești nu prevăd în mod expres existența unor evidențe speciale, însă în conformitate cu prevederile art. 83 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, pentru evidența activității instanțelor pot fi ținute orice alte registre prevăzute de lege sau stabilite de Consiliul Superior al Magistraturii.

Secția apreciază că pentru a fi respectate prevederile art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal este oportună înființarea unui registru special, în care să fie evidențiate toate hotărârile

judecătorești prin care se realizează transferul dreptului de proprietate ori al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii ori prin moștenire.

Având în vedere scopul pentru care se realizează comunicarea hotărârilor judecătorești în conformitate cu dispozițiile amintite, respectiv luarea în evidență a contribuabililor în vederea stabilirii impozitului pe venitul din transferul proprietăților imobiliare, instanțele judecătorești au obligația de a comunica numai hotărârile judecătorești în temeiul cărora se realizează acest transfer, nefiind supuse comunicării hotărârile judecătorești prin care se resping astfel de cereri. În măsura în care cererile sunt admise în urma schimbării ori modificării hotărârilor în căile de atac, înregistrarea în evidențele speciale ar urma să fie realizată după soluționarea căilor de atac.

Secția are în vedere și dificultățile întâmpinate de unele instanțe în comunicarea hotărârilor judecătorești către organele fiscale competente, întrucât acestea din urmă restituie adresele de comunicare cu solicitarea de a fi indicat codul numeric personal al persoanei ce urmează a fi luată în evidență în vederea stabilirii impozitului pe transferul dreptului de proprietate, ori pentru înaintarea unor planuri de situație.

În ceea ce privește respectarea de către instanțe a dispozițiilor art. 54 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, prin care sunt stabilite obligația instanței judecătorești de a transmite, în termen de 3 zile, hotărârea rămasă definitivă și irevocabilă, constitutivă sau declarativă asupra unui drept real imobiliar, la biroul de carte funciară al judecătoriei în a cărei rază de activitate se află imobilul și interdicția de a trece la dezbateră în fond a acțiunii privind desființarea actului juridic supus înscrierii, dacă acesta nu a fost înscris, în prealabil, pentru informare, în cartea funciară.

Verificările efectuate au relevat faptul că un număr mare de instanțe nu au făcut aplicarea prevederilor enunțate mai sus, în sensul de a comunica biroului de cadastru și publicitate imobiliară în a cărei rază teritorială se află imobilul, hotărârile judecătorești irevocabile constitutive sau declarative asupra unui drept real imobiliar.

Unele instanțe au precizat că au fost luate măsuri în vederea comunicării hotărârilor judecătorești irevocabile la biroul de cadastru și publicitate imobiliară.

Instanțele care au precizat că procedează la comunicarea hotărârilor irevocabile biroului de cadastru și publicitate imobiliară au arătat că, de regulă, se respectă termenul

de 3 zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, însă numai în privința hotărârilor ce devin irevocabile prin neexercitarea căilor de atac.

Au existat, însă, instanțe care au precizat că nu pot fi efectuate comunicările în acest interval de timp, avându-se în vedere volumul de activitate și deficitul de personal, procedându-se la comunicarea periodică a acestora, fie săptămânal, fie lunar.

În privința hotărârilor rămase definitive și irevocabile în urma soluționării căilor de atac, toate instanțele au precizat că efectuarea comunicărilor are loc după ce dosarele sunt restituite din căile de atac, termenul de 3 zile raportându-se la data restituirii dosarului la prima instanță.

Secția constată că în cazul acestei dispoziții legale care instituie un termen de 3 zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești constitutive sau declarative de drepturi reale pentru comunicarea hotărârii la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, necorelarea cu prevederile art. 264 alin. 1 Cod procedură civilă, care instituie un termen de redactare a hotărârilor judecătorești de 30 de zile, este cu atât mai evidentă, dispozițiile din Legea nr. 7/1996 fiind practic imposibil de aplicat având în vedere perioada de timp necesară pentru redactarea hotărârii judecătorești, cât și cea în care trebuie îndeplinite celelalte atribuții prevăzute de Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești referitoare la restituirea dosarelor de la instanțele de control judiciar, efectuarea mențiunilor în evidențele instanței, întocmirea lucrărilor de comunicare.

Ca și în cazul hotărârilor ce se comunică în temeiul art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal, efectuarea comunicărilor către birourile de cadastru și publicitate imobiliară se face de către prima instanță, excepție făcând practica înregistrată la o curte de apel și un tribunal, care au precizat că au efectuat și comunicări ale deciziilor pronunțate în căile de atac.

Instanțele care nu au comunicat hotărârile judecătorești în conformitate cu prevederile art. 54 alin. 2 din Legea nr. 7/1996 au expus următoarele motive pentru care nu au avut posibilitatea, ori nu au considerat oportun să efectueze comunicările: partea interesată trebuie să formuleze cererea de intabulare în cartea funciară; comunicările ar avea doar efect de informare date fiind taxele percepute de biroul de cadastru și publicitate imobiliară; lipsa personalului necesar; lipsa unei obligații în acest sens a instanțelor de judecată, asemenea obligație fiind stabilită doar în sarcina notarilor; faptul

că înscrierea în cartea funciară nu se poate face pe baza adreselor instanțelor, ci numai în urma unei cereri formulată de partea interesată; lipsa unor consecințe practice, atâta timp cât nu există deschisă carte funciară, nu există schițe cadastrale și fișa imobilului întocmite conform Legii nr. 7/1996; faptul că în privința unor litigii sunt incidente prevederile Decretului lege nr. 115 /1938.

Conform art. 91 din Ordinul nr. 633/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor de cadastru și publicitate imobiliară „hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă referitoare la un bun imobil se va nota în cartea funciară la cerere sau din oficiu”.

Instanțele care au precizat că efectuează comunicările conform prevederilor art. 54 alin. 2 din Legea nr. 7/1996 au arătat că, de regulă, urmărirea efectuării acestor comunicări se face prin întocmirea la nivelul instanțelor a unor evidențe specifice și desemnarea unor persoane cu atribuții de completare a registrelor și de întocmire a adreselor, acestea fiind grefierii delegați la compartimentul executări civile, grefierii arhivari sau registratori, ori grefierii de ședință.

Referitor la întocmirea unor evidențe specifice în vederea urmăririi efectuării comunicărilor către organele fiscale ori către birourile de cadastru și publicitate imobiliară, Secția constată că din relațiile ce au fost comunicate de instanțele judecătorești au reieșit mai multe situații:

a) nu sunt respectate prevederile menționate, caz în care nu se pune problema existenței unor evidențe speciale;

b) se efectuează fie doar comunicările prevăzute de art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal, fie doar cele prevăzute de art. 54 alin. 2 din Legea nr. 7/1996, păstrându-se un registru de evidență;

c) se efectuează ambele comunicări, ori numai una dintre ele, fără a se întocmi evidențe speciale.

Pentru situația în care instanțele au efectuat ambele comunicări prevăzute de dispozițiile menționate, a fost identificată practica întocmirii unui registru comun, destinat a ține evidența atât a hotărârilor comunicate organelor fiscale competente în temeiul art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal, cât și a hotărârilor comunicate birourilor de cadastru și

publicitate imobiliară în condițiile art. 54 alin. 2 din Legea nr. 7/1996, dar și practica de a fi întocmite două registre de evidență separate.

Prin dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești nu a fost însă instituită obligația de a se ține astfel de registre, pe suport de hârtie ori în sistem informatizat, astfel încât înființarea acestor registre s-a făcut de către instanțele de judecată în considerarea utilității acestui instrument de evidență a respectării unor obligații prevăzute de dispozițiile legale.

Registrele ce au fost înființate la nivelul instanțelor care soluționează în primă instanță astfel de cauze cuprind elementele necesare pentru identificarea hotărârilor supuse comunicării și mențiuni privind datele la care au fost efectuate adresele de comunicare.

Secția pentru judecători apreciază că stabilirea unei taxe de timbru aferente cererii de pronunțare a unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare, respectiv în materie succesorală, într-o manieră similară celei percepute de către notarul public, are menirea de a împiedica utilizarea procedurii judiciare în lipsa unui conflict real între părți, pentru a evita plata taxelor notariale.

Deși articolele nr. 3 lit. c și 3¹ din Legea nr. 146/1997 nu ridică prin ele însele dificultăți de interpretare în ceea ce privește valoarea în raport de care se calculează taxa de timbru, în practica instanțelor s-au identificat opt variante de aplicare a acestora.

Concluzionând, Secția consideră că prin calcularea unei astfel de taxe și raportarea valorii indicate pentru fiecare imobil la cea stabilită prin expertiza camerei notarilor publici, în special în cazul cererilor privitoare la moșteniri, se poate genera un volum ridicat de muncă, ce nu ține de activitatea de judecată, dar care, în condițiile legislației actuale, nu poate fi transferată unui grefier cu studii superioare.

Pe de altă parte, existența unor practici atât de diferite între instanțe sau chiar în cadrul aceleiași instanțe are nu numai consecințe grave asupra predictibilității normei de procedură, dar generează demersuri ale justițiabililor de natură a eluda dispozițiile legale privind repartizarea aleatorie, prin introducerea de cereri multiple, în scopul soluționării cauzei de către judecătorii care calculează o taxă de timbru de o valoare mai mică, sau investirea instanței cu cereri care nu sunt generate de un litigiu real, ci urmăresc evitarea

achitării taxelor notariale, în condițiile unei lipse de rigoare în aplicarea dispozițiilor legale privind stabilirea taxei judiciare de timbru.

În acest sens, Secția consideră că se impune comunicarea notei curților de apel, pentru luarea măsurilor, potrivit art.26¹ – art. 26⁵ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în vederea unificării practicii judiciare în această privință.

Majoritatea instanțelor de fond comunică hotărârile judecătorești prin care se transmite dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia organului fiscal competent, în temeiul art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal, doar într-un număr mic de cazuri constatându-se neaplicarea acestor prevederi, însă respectarea termenului prevăzut de lege pentru comunicarea hotărârii, de 30 de zile de la data la care a devenit irevocabilă, nu este posibilă în situația în care sunt exercitate căi de atac.

Au fost identificate și alte cauze care determină depășirea termenului, precum volumul mare de activitate sau deficitul de personal auxiliar, care a făcut imposibilă desemnarea unui grefier care să exercite exclusiv aceste atribuții.

În urma verificărilor efectuate s-a constatat că la un număr mare de instanțe nu au fost luate măsuri pentru comunicarea hotărârilor constitutive sau declarative asupra unui drept real imobiliar, rămase definitive și irevocabile, birourilor de cadastru și publicitate imobiliară, în conformitate cu dispozițiile art.54 alin. 2 din Legea nr. 7/1996.

Ulterior declanșării prezentelor verificări, unele dintre aceste instanțe au procedat la luarea de îndată a măsurilor necesare în vederea comunicării hotărârilor judecătorești irevocabile la biroul de cadastru și publicitate imobiliară.

Totodată, Secția reține că, de regulă, termenul de 3 zile de la rămânerea irevocabilă a hotărârii, prevăzut pentru comunicare, este respectat doar în situația în care nu au fost exercitate căi de atac.

Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nu cuprinde dispoziții prin care să se reglementeze un sistem de urmărire a comunicării hotărârilor respective.

În aceste condiții, nu a existat o practică unitară privind comunicarea acestor hotărâri și întocmirea unor registre specifice.

Față de aceste constatări, Secția apreciază că se impune completarea dispozițiilor Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești cu prevederi care să reglementeze modalitatea de urmărire a comunicării hotărârilor, într-o manieră similară celei prevăzute pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au aplicat sancțiuni contravenționale ori a hotărârilor civile pentru care executarea se face din oficiu.

Până la modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, Secția consideră că se impune adoptarea, la nivelul fiecărei curți de apel, a unor măsuri aplicabile instanțelor din circumscripție, menite să asigure respectarea prevederilor legale enunțate mai sus, în sensul stabilirii unui circuit al dosarelor în care s-au pronunțat hotărâri ce trebuie comunicate organelor fiscale ori birourilor de cadastru și publicitate imobiliară care să permită înregistrarea dosarelor imediat după soluționare și urmărirea rămânerii irevocabile a hotărârii, desemnarea unui grefier cu atribuții de întocmire a lucrărilor de evidență și comunicare, înființarea unor evidențe specifice în vederea urmăririi efectuării comunicărilor către organele fiscale, ori către birourile de cadastru și publicitate imobiliară.

Utilitatea acestor măsuri se menține și în perspectiva intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, având în vedere prevederile art. 76 și 77 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, dar și împrejurarea că intrarea în vigoare a Codului civil nu aduce modificări normelor speciale care reglementează obligația instanțelor de judecată de a comunica hotărârile irevocabile, în condițiile art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal și art. 54 alin. 2 din Legea nr. 7/1996, Legea cadastrului și a publicității imobiliare.

Secția pentru judecători, în urma analizării verificărilor efectuate de către Inspekția judiciară, urmează să-și însușească propunerile formulate.

De asemenea, Secția apreciază că se impune modificarea dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, motiv pentru care va dispune sesizarea Comisiei nr. 1.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 41 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, raportate la dispozițiile art. 45¹ alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Aprobă Raportul Inspecției Judiciare privind verificări efectuate la instanțele judecătorești referitoare la evaluarea modului în care se face aplicarea dispozițiilor art. 3, indice 1 alin. 1 și 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru prin raportarea valorii declarate la valoarea minimă stabilită de camera Notarilor Publici; aplicarea dispozițiilor art. 77, indice 1 alin. 1 și 3 din Codul fiscal și art. 151, indice 6 din H.G. nr. 40/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal; respectarea de către instanțe a dispozițiilor art. 54 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996.

Art.2 – Apreciază că se impun luarea următoarelor măsuri:

- adoptarea la nivelul tuturor curților de apel a unor măsuri menite să asigure, la instanțele din raza de competență, un sistem unitar de evidență și urmărire în vederea respectării prevederilor art. 77¹ alin. 6 din Codul fiscal și ale art. 54 alin. 2 din Legea nr. 7/1996, precum și monitorizarea modului în care instanțele aplică dispozițiile menționate, măsurile adoptate urmând a fi comunicate Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 3 luni de la data comunicării raportului;
- completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești cu prevederi referitoare la comunicarea hotărârilor judecătorești irevocabile constitutive sau declarative asupra unui drept real imobiliar.

Art.3 - Comunicarea raportului tuturor curților de apel în vederea luării măsurilor corespunzătoare privitoare la asigurarea unei interpretări unitare a dispozițiilor art. 3¹ din Legea nr. 146/1997, urmând ca măsurile luate în temeiul prevederilor art.26¹ – art. 26⁵ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești să fie comunicate Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 3 luni de la data comunicării raportului.

Art.4 – Comunicarea unui răspuns Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România în legătură cu aspectele semnalate.

Art.5 – Sesizarea Comisiei nr.1 „Independența justiției și cooperarea interinstituțională” cu privire la necesitatea modificării Legii nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

Art.6 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 13 septembrie 2011

Președinte,

Judecător Nicolae Horațiu DUMBRAVĂ

